

Arrest

nr. 314 616 van 11 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Paul Delvaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 8 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. JESSEN loco advocaat J. WALDMANN. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 20 oktober 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Op 20 juli 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

1.2. Op 10 oktober 2023 dient verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 31 oktober 2023 besluit de commissaris-generaal tot de ontvankelijkheid van dit volgend verzoek.

Op 8 februari 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Russisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 5 maart 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Moldavisch staatsburger van Roma origine afkomstig uit Bendera, gelegen in de de facto onafhankelijke republiek Transnistrië van Moldavië dat wordt beschermd door het Russische leger. U woonde er samen met uw zus I.B. (O.V. [...]), haar man I.B. (O.V. [...]), en uw nicht E.B. (O.V. [...]). Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek tot internationale bescherming deels baseert op de vluchtmotieven die door uw schoonbroer werden aangehaald.

Uw schoonbroer verklaart het volgende:

"U bent een Moldavisch staatsburger van Roma etnie afkomstig uit Bendera, gelegen in de de facto onafhankelijke republiek Transnistrië van Moldavië dat wordt beschermd door het Russische leger. U woonde er samen met uw vrouw I.B. (O.V. [...]), jullie dochter E.B. (O.V. [...]), en uw schoonbroer I.D. (O.V. [...]).

Op 20/10/2022 dienden jullie een eerste verzoek in. Daar jullie zich niet aanboden op de voorziene datum voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd de behandeling van jullie verzoek op 24/07/2023 beëindigd. Op 10/10/2023 dienden jullie een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Uit uw verklaringen blijkt dat toen u in Moldavië uw familienaam wou veranderen, u ook enkele documenten diende te hernieuwen, zo ook uw legerboekje op het militair commissariaat. U kreeg er de mededeling dat u heel binnenkort een oproeping zou krijgen voor een militaire training. U heeft nooit uw legerdienst dienen te vervullen maar er was u wel meegedeeld dat u in nood kon worden opgeroepen door het leger. U zou hierna naar Oekraïne worden gestuurd om zich aan te sluiten bij het Russische leger of u zou de grenzen van Transnistrië dienen te verdedigen. Deze mobilisatie van soldaten is nog niet officieel. In die periode vonden er ook terroristische aanslagen plaats in Transnistrië. Hierop besloot u in oktober 2022 het land te verlaten. Ter ondersteuning van uw verzoek legt u uw internationaal Moldavisch paspoort voor en uw rijbewijs van Transnistrië. Tijdens uw persoonlijk onderhoud toonde u een filmpje dd. 07/02/2023 van een Oekraïens TV-zender waarin werd gesteld dat er een mobilisatie in Transnistrië is ingevoerd en een recent filmpje waaruit blijkt dat inwoners van Transnistrië niet meer naar Moldavië mogen reizen."

Voorts haalt u aan dat er werkloosheid is en dat u financiële problemen kende.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u uw internationaal Moldavisch paspoort voor en medische attesten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de verklaringen van uw familieleden (Vragenlijst BPN DVZ; 2de VIB 2de VIB I.B. CGVS p. 3; I.B. CGVS p. 10) blijkt immers dat u geheugenproblemen heeft en na het overlijden van uw moeder last heeft van zware stress waarvoor u psychiatrische hulp nodig had en waarbij men van mening is dat u net zoals uw oudste broer lijdt aan schizofrenie. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd bij het onderzoek van uw verzoek in belangrijke mate rekening gehouden met de objectieve situatie in uw land van herkomst en verder met de verklaringen van mensen die u omringen, m.n. uw zus en haar man met wie u samenwoonde, aangezien kan worden aangenomen dat u hun lot deelt en hun situatie dezelfde is als de uwe.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U baseert uw verzoek tot internationale bescherming deels op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw schoonbroer I.B. (O.V. [...]). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming heb ik een weigeringsbeslissing genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw schoonbroer hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 8) dat u vreest te worden ingelijfd in het Transnistrische leger, hetgeen zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier, volledig afhankelijk is van de Russische troepen aanwezig in Transnistrië en in de praktijk onder hun controle staat. Ook blijkt uit deze informatie dat Transnistrië internationaal wordt beschouwd als Moldavisch grondgebied. Bijgevolg dient uw vrees voor vervolging of risico op ernstige schade te worden beoordeeld t.a.v. Moldavië en niet louter t.a.v. de niet erkende de facto onafhankelijke republiek Transnistrië van Moldavië.

Uit uw verklaringen (CGVS p. 6-8) en deze van uw familieleden (CGVS I.B. p. 4-5; CGVS E.B. p. 4; CGVS I.D. p. 5) blijkt dat jullie vrezen dat u en uw schoonbroer op niet officiële wijze zullen worden gemobiliseerd door het Transnistrische leger, als ook dat er explosies plaatsvonden in Transnistrië en de situatie er onveilig was. Ter ondersteuning van uw relaas wou u tijdens uw persoonlijk onderhoud een filmpje dd. 07/02/2023 tonen van een Oekraïens TV-zender waarin werd gesteld dat er een mobilisatie in Transnistrië is ingevoerd. Omdat de tolk toen niet alles kon begrijpen wat er in deze nieuwsuitzending werd gezegd, werd u gevraagd als ook uw dochter E.B. gevraagd om het CGVS de link naar deze webpagina door te sturen, hetgeen jullie echter hebben nagelaten om te doen.

Wat betreft jullie verklaringen omtrent de explosies die plaatsvonden in Transnistrië toen jullie er verbleven, blijkt uit de toegevoegde informatie aan uw dossier, dat deze plaatsvonden in de periode april – juni 2022, dat er toen 5 aanvallen waren waarbij geen doden vielen en waarna er geen dergelijke incidenten nog voorvielen. Bijgevolg moet worden geconcludeerd dat er actueel voor burgers in Transnistrië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Wat betreft jullie vrees dat u en/of I.D. op al dan niet legale wijze konden worden gemobiliseerd moet worden vastgesteld dat u verklaart (CGVS p. 6) dat toen u in Transnistrië was, u nog helemaal niet was opgeroepen voor mobilisatie. Evenmin bent u sinds u in België verblijft geconvoceerd geweest voor een mobilisatie in Transnistrië. U geeft ook te kennen (CGVS p. 10) dat I.D. nog niet hiertoe werd opgeroepen. Een dergelijke onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn, quod non in casu.

Uit de informatie voorhanden op het CGVS, waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt ook dat het Russische leger poogt om zijn troepensterkte aan te vullen na verliezen in de oorlog in Oekraïne en ze dit onder meer zouden doen door te proberen om manschappen te rekruteren in Transnistrië. Zo vinden er in Transnistrië ronselpraktijken plaats van contractsoldaten en vrijwilligers voor de Russische troepen zonder dat Moldavië hiervoor toestemming gaf. Dit gebeurt via publieke advertenties, maar ook via persoonlijke berichten via de Telegram-app waarbij hen een contract bij het Russische leger met een goed loon en sociale voorzieningen wordt voorgespiegeld. Na de door u aangehaalde explosies in Transnistrië verscheen er tegenstrijdige berichtgeving in de Oekraïense media over de mobilisatie van de troepen van Transnistrië. Dit is eigen aan de oorlog in Oekraïne, waar naast

een fysieke strijd ook een informatieoorlog woedt. Nergens blijkt uit de hierboven aangehaalde informatie dat er sprake is van een gedwongen rekrutering of mobilisatie. Dat er ronselaars van het Russische leger actief zijn in Transnistrië die proberen manschappen te lokken, wordt niet betwist maar staat evenwel los van een mobilisatie. Jullie beweringen dat toen jullie in Transnistrië waren er gedwongen rekruteringen plaatsvonden en er sinds begin 2023 een mobilisatie aan de gang is, zijn bijgevolg niet geloofwaardig.

Wat er ook van is, indien u problemen zou hebben gekend in Transnistrië of de situatie er voor u te onveilig zou zijn, kon u zichzelf en uw familieleden in veiligheid brengen elders in Moldavië buiten de de facto onafhankelijke republiek Transnistrië, hetgeen u ook daadwerkelijk heeft gedaan. Omdat u met uw paspoort van Transnistrië niet kan reizen, trok u naar het Moldavische dorp Varnitsa waar u op 09/09/2022 een Internationaal Moldavisch paspoort verkreeg en een Moldavische identiteitskaart aanvraagde (CGVS p. 5 & 9). Ook uw vrouw en dochter bekwamen er toen een internationaal Moldavisch paspoort (CGVS I.B. p. 3). Uw schoonbroer had reeds eerder dergelijk paspoort bekomen als ook een Moldavische identiteitskaart (CGVS I.D. CGVS p. 4). Hieruit aldus blijkt dat u en uw familieleden in de mogelijkheid waren om zich onder de bescherming van de Moldavische autoriteiten te stellen voor de vrees die jullie koesterden t.a.v. Transnistrië. Gevraagd wat u vreest t.a.v. Moldavië verklaart u (CGVS p. 7) dat er ook daar een mobilisatie van reservisten aan de gang is en ze ook burgers oproepen voor militaire trainingen. Er dient te worden vastgesteld dat uw vrees te worden opgeroepen om voor het Moldavische leger te vechten uitsluitend gebaseerd is op veronderstellingen van uw kant, die door geen enkel objectief element worden gestaafd. U verstrekt geen enkel element (oproeping, mobilisatiebevel, enz.) waaruit blijkt dat u persoonlijk zou kunnen worden opgeroepen als reservist in het Moldavische leger. Het Commissariaat-generaal wijst erop dat het niet de taak van de asielinstanties is om in abstracto, op louter hypothetische basis te beslissen: de verzoeker moet in concreto bewijzen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt, of dat hij behoort tot een groep die volgens de beschikbare informatie over zijn land systematisch wordt blootgesteld aan dergelijke vervolging of schade. Merk bovendien op dat er momenteel geen algemene of gedeeltelijke mobilisatie van militaire reservisten in Moldavië plaatsvindt. Hoewel geruchten over een mobilisatie van reservisten daadwerkelijk over het hele land worden verspreid, lijken deze geruchten ongegrond te zijn. Bijgevolg kan de vrees die u uit om als reservist in het Moldavische leger te worden opgeroepen, door het Commissariaat-generaal niet als gegrond worden beschouwd.

Gevraagd of er nog andere redenen zijn waarom u en uw familie zich niet buiten Transnistrië in Moldavië zouden kunnen vestigen, gaf u een warrig uitleg (er is tijd nodig om een domicilie te krijgen en men moet om de 6 maanden een brief naar de president sturen) waarna u uiteindelijk te kennen gaf dat u niet weet hoe men kan worden toegelaten op Moldavisch grondgebied en dat u zich hierover ook niet heeft geïnformeerd (CGVS p. 8). Bij verdere bevraging stelt u dat u veronderstelt dat u er eerst naar de registratie moet gaan om een internationaal paspoort te bekomen, dat men zich moet laten uitschrijven in Transnistrië, en dat men er ook een huis moet kopen. Niet alleen zijn dit louter veronderstellingen van uw kant ook blijkt uit uw relaas dat u een Moldavisch internationaal paspoort heeft bekomen. U wist ook niet of u bv. in Chisinau een huis zou kunnen huren. U verwijst ten slotte ook naar een recent filmpje waaruit blijkt dat inwoners van Transnistrië niet meer naar Moldavië mogen reizen. Aangezien jullie toen probleemloos dergelijke reis konden ondernemen, vormt ook dit gegeven om terug te keren en zich buiten Transnistrië in Moldavië te vestigen. U verklaart (CGVS p. 9) dat er geen andere redenen zijn waarom u niet in Moldavië zou hebben kunnen blijven.

Uw vrouw (CGVS I.B. p. 5) werd gevraagd of zij voor de onveilige situatie die ze ervaarde in Transnistrië zich niet buiten deze zone in Moldavië kon vestigen, waarop ze te kennen gaf dat ze vreesde dat de oorlog ook naar Moldavië zou komen. Er dient te worden vastgesteld dat deze vrees voor het risico dat er een conflict uitbreekt in Moldavië, uitsluitend gebaseerd is op veronderstellingen van haar kant. Zij levert namelijk geen enkel tastbaar bewijs dat erop wijst dat het huidige conflict in Oekraïne zich naar het Moldavische grondgebied zou kunnen uitbreiden. Het Commissariaat-generaal wijst erop dat het niet de taak van de asielinstanties is om in abstracto, op louter hypothetische basis te beslissen: de verzoeker moet in concreto bewijzen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt, of dat hij behoort tot een groep die volgens de beschikbare informatie over zijn land systematisch wordt blootgesteld aan dergelijke vervolging of schade. Bijgevolg kan haar vrees voor een gewapend conflict in Moldavië door het Commissariaat-generaal niet als gegrond worden beschouwd.

Uw dochter stelt (CGVS E.B. p. 5-6) dat de prijzen in Moldavië om iets te huren of te kopen hoog zijn en is van mening dat de Moldavische autoriteiten weliswaar veel Oekraïense vluchtelingen helpen maar dat ze geen Russische burger zullen helpen, dat moest dit mogelijk zijn voor mensen van Transnistrië jullie

daar wel van zouden hebben gehoord. Uit haar verklaringen blijkt dat ze baseert op veronderstellingen maar zich hieromtrent nooit heeft geïnformeerd.

Op basis van deze vaststellingen maken jullie niet aannemelijk dat jullie zich niet zouden kunnen hervestigen buiten Transnistrië in Moldavië, bv. in Chisinau waar u voor de oorlog soms naar toe ging om o.a. inkopen te doen en waar uw dochter een behandeling volgde voor haar medische problemen (CGVS p. 5; CGVS E.B. p. 5).

U stelt ten slotte uitdrukkelijk dat u buiten uw hierboven aangehaalde vrees om te worden ingelijfd in het Transnistrische leger, geen andere vrees koestert. In het kader van uw eerste verzoek stelde u bij de DVZ (1ste VIB Vragenlijst pt. 3.7) dat Roma's in uw regio worden gediscrimineerd en geen werk vinden. Aangezien u in het kader van uw tweede verzoek hiervan geen melding meer maakt, moet dan ook worden geconcludeerd dat de ernst van deze door u aangehaalde vrees voor discriminatie danig gerelativeerd dient te worden.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat in uw hoofde en deze van u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten (uw internationaal Moldavisch paspoort en uw rijbewijs van Transnistrië) bevatten identiteitsgegevens die niet worden betwist maar deze conclusie niet kunnen wijzigen."

U haalt verder aan (CGVS p. 4-7) dat u in Moldavië financiële problemen kende en geen werk kon vinden. Uit uw verklaringen blijkt ook dat u met uw moeder op de markt werkte, dat jullie stoelen doorverkochten en er genoeg aan konden verdienen om van te leven, dat jullie ermee konden rondkomen. Toen de oorlog begon (i.e. op 24/02/2022) sloten de grote markten en was er gebrek aan werk, hetgeen zo was voor alle Moldaven. U verkocht hierna kleine dingen van thuis op de markt, en uw zus en schoonbroer hielpen u financieel. U ontving ook een werkloosheidsuitkering en als u te weinig geld en honger had, ging u naar de sociale dienst en verhoogden ze uw uitkering een beetje. Wat betreft deze moeilijkheden dient te worden opgemerkt dat deze problemen niet als een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kunnen worden. In uw relaas hieromtrent kon immers geen aanwijzing van een intentionele bedreiging van uw vrijheid, uw leven of uw fysieke integriteit door de Moldavische autoriteiten of door derden worden gevonden.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat in uw hoofde en deze van u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde documenten (uw internationaal Moldavisch paspoort en Belgische medische attesten) worden niet betwist maar kunnen deze conclusie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een manifeste appreciatiefout aan en een schending van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de samenwerkingsplicht.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe bij zijn verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Bijzondere procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

4.1. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de verklaringen van uw familieleden (Vragenlijst BPN DVZ; 2de VIB 2de VIB I.B. CGVS p. 3; I.B. CGVS p. 10) blijkt immers dat u geheugenproblemen heeft en na het overlijden van uw moeder last heeft van zware stress waarvoor u psychiatrische hulp nodig had en waarbij men van mening is dat u net zoals uw oudste broer lijdt aan schizofrenie. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd bij het onderzoek van uw verzoek in belangrijke mate rekening gehouden met de objectieve situatie in uw land van herkomst en verder met de verklaringen van mensen die u omringen, m.n. uw zus en haar man met wie u samenwoonde, aangezien kan worden aangenomen dat u hun lot deelt en hun situatie dezelfde is als de uwe.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

4.2. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat zijn beslissing zo goed als een copy paste is van de beslissing van zijn schoonbroer maar dat niet zomaar kan worden aangenomen dat hij het lot van zijn schoonbroer deelt en hun situatie dezelfde is. Verder voert verzoeker aan dat het persoonlijk onderhoud slechts 52 minuten duurde en dat de tolk meermaals melding maakte van het feit dat hij verzoeker niet begreep omdat hij geen normale zinsbouw gebruikte. Verzoeker stelt dat hij vanwege zijn psychische en mentale toestand niet in staat was om tijdens het gehoor volledige, duidelijke en geloofwaardige verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn vrees bij terugkeer. Hij acht het onredelijk en onzorgvuldig

dat de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd op de verklaringen van zijn schoonbroer om zijn vrees bij terugkeer in te schatten.

4.3. De Raad kan verzoeker geenszins volgen waar hij meent dat de commissaris-generaal onredelijk en onzorgvuldig zou hebben gehandeld. Gelet op de mentale toestand van verzoeker heeft de commissaris-generaal bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming in belangrijke mate rekening gehouden met de objectieve situatie in het land van herkomst en met de verklaringen van de personen die verzoeker omringen en met wie hij samenwoonde. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS maakt verzoeker duidelijk dat hij zich op dezelfde vrees baseert als zijn schoonbroer. Hij verklaart: *“ik vrees in oorlog terecht te komen zowel ik als schoonbroer”* (CGVS, p.5), bijgevolg is het niet onredelijk dat de commissaris-generaal zich voor de beoordeling van deze motieven baseert op de beoordeling die hij in hoofde van de schoonbroer heeft gemaakt. Daarnaast maakt verzoeker ook melding van persoonlijke problemen: *“Werkloosheid en financiële problemen, geen geld om van te leven”*, (CGVS, p. 5), en werden deze individuele motieven afzonderlijk beoordeeld in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker wijst op de korte duur van het gehoor bij het CGVS, merkt de Raad op dat de (korte) duur van het persoonlijk onderhoud geen indicatie uitmaakt van de grondigheid en volledigheid ervan. Op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker expliciet dat hij niets meer toe te voegen had (CGVS, p.8). Ook de raadsman van verzoeker, die aan het einde van het persoonlijk onderhoud het woord kreeg, maakte geen opmerkingen aangaande de duur of het verloop van het persoonlijk onderhoud. Hij wees enkel op de mentale problemen van verzoeker en dat hij ging proberen via de familie medische documenten te bekomen (CGVS, p. 8). Uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het gehoor goed is verlopen en dat waar blijkt dat de tolk enige moeite had om verzoeker te begrijpen, de vraag werd geherformuleerd zodat de onduidelijkheid werd uitgeklaard (CGVS, p. 3 en p. 6). Er kan uit de notities van het persoonlijk onderhoud dan ook niet worden afgeleid dat het persoonlijk onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om afdoende volledige, duidelijke en geloofwaardige antwoorden te geven op de gestelde vragen.

Verzoeker laat na in concreto te duiden welke bijkomende steunmaatregelen dan wel hadden moeten worden genomen in het licht van zijn mentale gezondheidsproblemen en evenmin waar en/of op welke wijze deze gezondheidsproblemen tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS een impact zouden hebben gehad en/of niet of onvoldoende door de verleende steunmaatregelen zouden zijn opgevangen.

Gelet op het voorgaande blijkt dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van verzoeker in het kader van deze procedure gerespecteerd werden evenals dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kan worden genomen. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Verzoeker verklaart Moldavië te hebben verlaten omdat hij vreest te worden opgeroepen voor een militaire training en naar Oekraïne te worden gestuurd om zich aan te sluiten bij het Russisch leger of om de grenzen van Transnistrië te verdedigen. Daarnaast haalt hij zijn werkloosheid en zijn financiële problemen in Moldavië aan.

5.3. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide wijze vastgesteld dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft, noch dat hij in geval van terugkeer naar Moldavië een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende vast:

(i) Wat betreft de gezamenlijke asielmotieven met zijn schoonbroer I.B. (gekend onder rolnummer 313 477) werd een weigeringsbeslissing genomen in hoofde van zijn schoonbroer; bijgevolg kan ook voor verzoeker niet besloten worden tot een het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming;

(ii) Wat betreft de individuele asielmotieven van verzoeker, met name zijn financiële problemen en zijn werkloosheid, kunnen deze problemen niet als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, noch als risico op ernstige schade worden beschouwd;

(iii) De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

5.4. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet in concreto weerlegd in het verzoekschrift. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter in gebreke blijft.

5.5. Wat betreft verzoekers gezamenlijke asielmotieven met zijn schoonbroer I.B., met name de veiligheidssituatie in Moldavië en Transnistrië en de vrees van verzoeker voor mobilisatie voor de oorlog in Oekraïne, stelt verzoeker dat er onvoldoende rekening is gehouden met zijn mentale toestand en dat er tevens rekening moet worden gehouden met de recente ontwikkelingen in Transnistrië zoals hij als volgt uiteenzet in het verzoekschrift:

"In Transnistrië, hebben de machthebbers immers een resolutie goedgekeurd eind februari waarin ze "bescherming" vragen van Rusland. Transnistrië richt zich tot de Russische Federatieraad en het Lagerhuis van de Russische Federatie "met de vraag om maatregelen te nemen om Transnistrië te beschermen door de toegenomen druk van Moldavië."

De Transnistrische regering kondigde aan dat de situatie in de regio "sterk verslechterd" is. Ze beschuldigen Moldavië van het "vernietigen" van de economie van Transnistrië en het schenden van "mensenrechten en vrijheden" in het gebied. Zo is de Transnistrische regering niet te spreken over de invoering van belastingen op de import en export van goederen door Moldavië."

Het nieuws wakkert in Moldavië, dat tussen Oekraïne en Roemenië ligt, de angst voor een Russische agressie aan. Die angst is niet helemaal onterecht, vindt ook Annalena Baerbock, de Duitse minister van Buitenlandse Zaken. De ontwikkelingen doen haar denken aan de start van het conflict met Oekraïne. In februari 2022 deden de separatistische pro-Russen in het oosten van Oekraïne een soortgelijk voorstel. De Russische president Vladimir Poetin gebruikte dat als een voorwendsel voor zijn grootschalige invasie in Oekraïne. "Schijnreferenda en schijnprocessen om een ander land te destabiliseren, vormen een inbreuk op het internationaal recht", aldus Baerbock. Haar ministerie zegt al lang op de hoogte te zijn van pogingen om Moldavië van buitenaf te destabiliseren. Ook Frankrijk denkt dat Moskou achter de pogingen zit om het land te destabiliseren. "Moldavië heeft te maken met steeds agressievere pogingen tot destabilisering, die hoogstwaarschijnlijk gestuurd worden door Rusland", reageert een woordvoerder van het Franse ministerie van Buitenlandse Zaken. "De roep om zogenaamde bescherming van separatisten die geen autonomie hebben, is een bekend scenario." Rusland heeft intussen gereageerd op de vraag van de separatisten. "De bescherming van de belangen van de inwoners van Transnistrië, onze landgenoten, is een van de prioriteiten", aldus het Russische ministerie van Buitenlandse Zaken."

Waar verzoeker verwijst naar zijn mentale toestand, verwijst de Raad naar hetgeen hierboven onder punt 4 werd uiteen gezet.

Waar verzoeker verwijst naar de recente ontwikkelingen in zijn land en regio van herkomst, besluit de Raad dat verzoeker met een dergelijk algemeen betoog er geenszins in slaagt om afbreuk te doen aan de motieven van de bestreden beslissing en om aannemelijk te maken dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst daadwerkelijk riskeert te worden gemobiliseerd. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze terecht aanstipt dat deze vrees louter hypothetisch is. Bovendien blijkt nergens uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus, Moldavië – Transnistrië, legerdienst en mobilisatie van 29 januari 2024) dat er sprake is van gedwongen rekrutering of mobilisatie. Wat betreft verzoekers vrees dat er in Moldavië een oorlog zal uitbreken door de oorlog in Oekraïne, stelt

de Raad vast dat in de bijgebrachte informatie in het verzoekschrift slechts hypothetische vermoedens worden geuit over de mogelijke impact van het militair conflict op Moldavië. Uit deze informatie blijkt evenwel niet dat de lokale bevolking er actueel wordt blootgesteld aan vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of aan een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het loutere gegeven dat er in Transnistrië een resolutie is goedgekeurd waarin de bescherming van Rusland wordt gevraagd, volstaat niet om hierop een ander licht te werpen. Hoe dan ook toont verzoeker niet aan dat er heden in Moldavië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert.

5.6. Wat betreft verzoekers individuele asielmotieven, met name zijn financiële problemen en zijn werkloosheid, stelt verzoeker opnieuw dat er bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming onvoldoende rekening is gehouden met zijn mentale toestand en citeert hij een fragment uit het *“Country Report on human rights practices: Moldova”* van 2021 inzake personen met een handicap.

Waar verzoeker verwijst naar algemene landeninformatie inzake personen met een handicap, dient te worden opgemerkt dat verzoeker geen medische attesten voorlegt waaruit blijkt dat hij een handicap heeft. Wat betreft zijn mentale toestand blijkt uit de bestreden beslissing en zoals reeds uitvoerig hierboven besproken onder punt 4 dat de commissaris-generaal zorgvuldig heeft gehandeld en wel degelijk rekening heeft gehouden met verzoekers mentale toestand bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming. Het louter verwijzen naar algemene informatie inzake personen met een handicap werpt geen ander licht op de volgende pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal:

“U haalt verder aan (CGVS p. 4-7) dat u in Moldavië financiële problemen kende en geen werk kon vinden. Uit uw verklaringen blijkt ook dat u met uw moeder op de markt werkte, dat jullie stoelen doorverkochten en er genoeg aan konden verdienen om van te leven, dat jullie ermee konden rondkomen. Toen de oorlog begon (i.e. op 24/02/2022) sloten de grote markten en was er gebrek aan werk, hetgeen zo was voor alle Moldaven. U verkocht hierna kleine dingen van thuis op de markt, en uw zus en schoonbroer hielpen u financieel. U ontving ook een werkloosheidsuitkering en als u te weinig geld en honger had, ging u naar de sociale dienst en verhoogden ze uw uitkering een beetje. Wat betreft deze moeilijkheden dient te worden opgemerkt dat deze problemen niet als een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kunnen worden. In uw relaas hieromtrent kon immers geen aanwijzing van een intentionele bedreiging van uw vrijheid, uw leven of uw fysieke integriteit door de Moldavische autoriteiten of door derden worden gevonden.”

5.7. Tenslotte verwijst verzoeker in zijn verzoekschrift naar zijn Roma-origine en citeert hij uit landeninformatie om te wijzen op discriminatie van Roma in Moldavië.

De Raad merkt op dat verzoeker deze vrees voor discriminatie omwille van zijn Roma-origine voor het eerst aanhaalt in zijn verzoekschrift en hiervan geen melding heeft gemaakt tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS. Verzoekers zus, schoonbroer en hun dochter (gekend onder rolnummer 313 477) maakten hiervan evenmin melding tijdens hun persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Bij arrest nr. 314 615 van 11 oktober 2024 heeft de Raad inzake de problemen van discriminatie die verzoekers zus, schoonbroer en hun dochter voor het eerst in hun verzoekschrift hebben opgeworpen, geoordeeld als volgt:

“6.6. Verder, waar verzoekers in het verzoekschrift wijzen op hun kwetsbaar profiel met name dat zij van Roma-origine en amper geschoold zijn en verschillende medische problemen kennen, wijst de Raad er evenwel op dat uit de door partijen bijgebrachte COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 en de COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024 (zie bijlage 4 van het verzoekschrift, bijlage 1 van de nota met opmerkingen van de commissaris-generaal en de verwijzing naar de weblink in de aanvullende nota van de commissaris-generaal) blijkt dat heel wat Roma in Moldavië zich weliswaar in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie ondervinden, doch dat deze situatie evenwel het gevolg is van een samenloop van diverse factoren en niet kan worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol. De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op

discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul National al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de International Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Uit de voorliggende informatie kan dan ook worden geconcludeerd dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van Vluchtelingenverdrag. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, is er geen sprake van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderrapportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Vanuit de Roma-gemeenschap zijn er klachten over de effectieve toegankelijkheid en beschikbaarheid van politionele en juridische bijstand. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen. Het is voor Roma mogelijk om naar de politie te stappen, maar de administratieve rompslomp is volgens het adviescomité van de Raad van Europa te omslachtig, waardoor zij niet geneigd zijn om met hun zaak verder te gaan. Dat is voornamelijk het geval voor Roma die onvoldoende kennis hebben over het wettelijke en institutionele kader waarbinnen discriminatie kan worden bestreden. Roma-vertegenwoordigers zijn vragende partij voor professioneel juridisch advies en bijstand aan Roma zodat zij hun zaak aanhangig kunnen maken. Aangezien de grote meerderheid van de Roma op de armoedegrens leeft, zijn zij niet in staat om zelf een advocaat te betalen. Dat geldt eveneens voor een groot deel van de rest van de bevolking.

Uit voornoemde informatie blijkt verder dat er in geval van discriminatie of gewelddaden in Moldavië ook andere kanalen bestaan die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman, die aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden kan onderzoeken, of de Equality Council, dat bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken en waar een klacht over discriminatie via de website van die organisatie

kan worden aangekaart. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten. Verder voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul National al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Er dient echter erop gewezen te worden dat deze informatie, waaruit blijkt dat ondanks een zekere vooruitgang op het vlak van rechtsbescherming voor Roma in Moldavië er nog tekortkomingen blijven bestaan, op zich niet volstaat om aan te tonen dat verzoekers persoonlijk in hun land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zouden kunnen krijgen. Uit bovenstaande informatie kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden.

Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie kan niet worden afgeleid dat Roma in Moldavië in het algemeen dermate worden gediscrimineerd dat er sprake is van vervolging, noch kan er zonder meer uit worden besloten dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om in deze op te treden en bescherming te bieden. Verzoekers kunnen bijgevolg geenszins volstaan met een loutere verwijzing naar hun Roma-origine en de algemene situatie voor Roma in Moldavië om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen en/of dat het hen in hun land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Zij dienen zulks in concreto aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijven.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift melden dat ze verschillende medische problemen hebben en hiervoor omwille van discriminatie geen behandeling zullen krijgen in Moldavië, verwijst de Raad naar de notities van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS waaruit duidelijk blijkt dat verzoekers reeds in het verleden toegang kregen tot de gezondheidszorg. Verzoeker gaf zelf aan dat de broer van eerste verzoekster werd opgenomen in het ziekenhuis van Tiraspol omwille van mentale problemen (CGVS verzoeker, p.4). Eerste verzoekster kreeg een uitkering voor de zorg van tweede verzoekster (CGVS eerste verzoekster, p.5) en tweede verzoekster gaf zelf aan dat ze in Chisinau behandeling heeft gevolgd (CGVS tweede verzoekster, p.5). Nergens gaven verzoekers aan dat ze hier geen beroep meer op kunnen doen bij terugkeer naar Moldavië. In dit verband merkt de Raad bijkomend op dat verzoekers niet verduidelijken naar welke medische problemen ze verwijzen en ze nalaten deze medische problemen te staven met documenten.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift verwijzen naar discriminatie op de arbeidsmarkt, ze verklaren ongeschoold te zijn, nooit gewerkt te hebben en geen werk zullen vinden, en naar discriminatie bij huisvesting, ze stellen geen woning in Moldavië te hebben en nooit de middelen te kunnen verzamelen om een huisvesting te huren of te kopen, merkt de Raad op dat verzoekers tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangaven niks tekort te komen in Moldavië. Tweede verzoekster stelde dat alles goed was, en ze geen andere vrees had buiten de mobilisatie (CGVS tweede verzoekster, p.5), ook eerste verzoekster verklaarde dat ze zelfs liefst van al wil terugkeren naar hun woonst indien er geen oorlog komt (CGVS eerste verzoekster, p.5). Bovendien hadden verzoekers verschillende bronnen van inkomsten. Verzoeker verklaarde te werken, eerste verzoekster was al heel haar leven werkzaam op de markt en kreeg een uitkering voor de zorg voor tweede verzoekster (CGVS verzoeker, p.4; CGVS eerste verzoekster, p.5). De stelling dat verzoekers bij terugkeer geen werk zullen vinden en geen woning meer zullen hebben is dus louter een blote bewering die niet wordt gestaafd en tegenstrijdig is met de verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Verzoekers brengen met hun algemene beschouwingen geen concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat ze in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie lopen, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Bovendien kan geenszins zonder meer worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in geval van problemen op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice

of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten. Verzoekers tonen niet aan dat ze hierop geen beroep zouden kunnen doen indien ze het nodig zouden hebben. De informatie die verzoekers aanhalen in hun verzoekschrift, met name het rapport van Freedom House World van 2022 en een persartikel van IPN van 8 juli 2021, is niet van aard om aan te tonen dat de hierboven vermelde informatie onjuist of achterhaald is. Deze bronnen verwijzen naar een etnisch conflict in de stad Otaci in juni 2021, waaruit blijkt dat de Moldavische autoriteiten niet meteen zijn tussengekomen, maar wel een speciale eenheid hebben gestuurd om de kalmte te herstellen. Verzoekers tonen niet aan dat ze zich in een vergelijkbare situatie zouden bevinden of in een vergelijkbare situatie zouden dreigen terecht te komen als de personen waarop dit rapport betrekking heeft. Bovendien was er in dit incident wel sprake van een overheidsoptreden. De stelling dat de Moldavische autoriteiten geen effectieve nationale bescherming kunnen bieden, kan dus niet worden bijgetreden.

Waar verzoekers poneren dat de Moldavische ombudsman niet over de personele en operationele middelen beschikt om zijn taken uit te voeren en dat er, door het ontbreken van een wettelijke benoemingsprocedure, geen garantie is voor een onafhankelijke benoeming, merkt de Raad op dat in de COI Focus van 4 maart 2022 inderdaad wordt aangegeven dat er financiële en wettelijke struikelblokken zijn maar ook dat, ofschoon er nog een lange weg te gaan is, bepaalde beleidsinitiatieven wel degelijk voor een deel effectief zijn gebleken.

Tenslotte benadrukt de Raad dat de bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

In casu tonen verzoekers niet in concreto aan dat zij niet konden rekenen op de bescherming van de Moldavische autoriteiten in geval van problemen omwille van hun Roma-origine. Verzoekers hebben tijdens hun persoonlijk onderhoud bij het CGVS zelf geen problemen aangehaald met betrekking tot hun Roma-origine. Voorts is de verklaring dat hun verblijf in Transnistrië een impact zou hebben op het verkrijgen van bescherming, een louter blote bewering die niet verder wordt gestaafd."

De voormelde motieven gelden ook voor verzoeker.

5.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont hij aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet. De motieven van de bestreden beslissing zijn pertinent, draagkrachtig en worden door de Raad in zijn geheel overgenomen. De door verzoeker neergelegde documenten doen geen afbreuk aan voorgaande vaststellingen.

5.9. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om haar beslissing zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Russisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

5.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van de commissaris-generaal door de Raad geen manifeste appreciatiefout kan worden ontwaard.

6. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wordt eveneens gewezen op het arrest met nummer X van 11 oktober 2024 gevelde in de zaak met rolnummer X betreffende de zus en schoonbroer van verzoeker en hun dochter, waar de Raad ook heeft besloten dat zij niet als vluchteling kunnen worden erkend, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS